

PÜSPÖKMOLNÁRI HÍRÖZÖN

IX.évfolyam 1.szám

Püspökmolnári község önkormányzati lapja

Köszöntő

Fél év nagy idő, bizonyára ezt mindannyian a saját bőrünkön tapasztaljuk. De vajon mire is lehet elég? Lássuk csak...

A Püspökmolnári Hírózón már évek óta szállítja Önnek a község életével kapcsolatos, érdekesebbnél érdekesebb információkat. Jóllehet, némelyek már széles körben ismertek voltak, mégis, jól esett viszontlátni egy jól sikerült rendezvény kapcsán írt beszámolót, vagy éppen egy emlékeztető eseményen készült fotót, egy, a falu lakossága által olvasott újságban, amelyet – ne féljünk kimondani – mindannyian a magunkénak érzünk.

Az újságot, amely az elmúlt fél évben nagy változásokon ment keresztül. A háttérben végbement személyi változásoknak következtében, új, helyi fiatalokból álló csapat szerkeszti a lapot. A felelős szerkesztő Palkó Zsolt lett, aki jelenleg is újságírói tanulmányokat folytat a szombathelyi Savaria Egyetemi Központ kommunikáció szakán. Az új felelős kiadó Kuglics Gábor lett, aki politikatudományi folyóiratot és könyvet is szerkesztett már. Rajtuk kívül a szerkesztőség tagja Varga Anett, akinek írásai a Séta program keretében a Vas Népben is rend-

szeresen megjelentek, valamint Géczi Nóra, akinek nevével szintén többször találkozhattak olvasóink a korábbi számok kapcsán. Négyük munkájának célja elsősorban az volt, hogy egy olyan lap kerüljön olvasóink kezébe, amely megtartja a régi lap által szerzett érdemeket, ugyanakkor mind műfajilag, mind tematikailag is megpróbál színesebb lenni. Ugyancsak e célból, ezentúl jóval több fotót is közlünk.

És hogy valójában mire volt elég ez a fél év? Mi megtettük a magunkét, most Önökön a sor! Ha véleményük van az újsággal kapcsolatban, bátran írjanak!

Észrevételeiket erre az e-mail címre várjuk:

pmhirozon@gmail.com

Egyúttal kellemes böngészést kívánunk!

**A Püspökmolnári Hírózón
szerkesztősége**

Az önkormányzat hírei 2008. I. félév

Az év eleje a körjegyzőség megalakításával kapcsolatos teendőkkel indult. 2008. január 15-én Rábahídvég Község Önkormányzatával együttes ülésen került elfogadásra a körjegyzőség megalapítására és fenntartására irányuló megállapodás, valamint a körjegyzői álláshelyre pályázat kiírására került sor.

2008. február 14-én vitatta meg a képviselőtestület az önkormányzat 2008. évi költségvetését, melynek főösszege 164.911 ezer Ft. A költségvetésben pályázatok önrésze 3.000 ezer Ft, kábeltelevízió-hálózat bővítésre 2.000 ezer Ft, tornaterem parkettájának felújítására 1.000 ezer Ft, szolgálati lakás vizesblokkjának felújítására 600 ezer Ft, vízrendezési tervdokumentáció átdolgozására 480 ezer Ft került elkülönítésre. Betervezésre került, valamint időközben már elkészült a 200 ezer Ft-ban a tűzoltószertár külső színezése.

Az óvoda normatív bevétele 7.255 ezer Ft, kistérségi bevétele 1.093 ezer Ft, saját bevétele 500 ezer Ft, kiadása 12.133 ezer Ft, a különbözet összege 3.284 ezer Ft.

Az iskola normatív bevétele 35.481 ezer Ft, kistérségi bevétele 16.680 ezer Ft, saját bevétele 980 ezer Ft, kiadása: 62.978 ezer Ft. A különbözet összege 9.836 ezer Ft, melyet a két önkormányzat 50-50 %-ban fedez.

2008. február 25-én közmeghallgatáson a tavalyi év gazdálkodásáról szóló beszámolót hallgathatták meg az érdeklődők. A beszámolót követően a vasútállomáson a rámpa hiánya – mely azóta elkészült –, a kábeltelevízió-hálózat, kerékpárút, szennyvízcsatornázás, a faluról szóló helytörténeti kiadvány elkészítése is szóba került. 2008. március 6-án a körjegyzőség megalakításával kapcsolatosan Rábahídvégen került sor

A tartalomról:

- Az elmúlt fél év fontosabb eseményei képekben
- Interjú Smolcz Tiborral, a Prinz Gyula ÁMK igazgatójával
- Egy napon keresztül pattogott a labda...
- Falunap a láthatáron...
- Pályázatokkal Püspökmolnáriért
- Elballagott a vén diák...

PÜSPÖKMOLNÁRI HÍRÖZÖN

Püspökmolnári község Önkormányzatának lapja

IX. évfolyam I. szám

Megjelenik félévente 350 példányban

Felelős kiadó: Kuglics Gábor

Felelős szerkesztő: Palkó Zsolt

Újságírók: Géczi Nóra, Varga Anett

E-mail: pmhirozon@gmail.com • Honlap:

www.puspokmolnari.hu

együttes ülés megtartására. 2008. április 01-jétől Rábahídvég székhellyel körjegyzőség látja el az önkormányzati igazgatási teendőket, helyben az ügyintézés változatlanul folyik.

Március hónapban az Új Magyarország Fejlesztési Terv Nyugat-dunántúli Operatív Program keretei között meghirdetett pályázatot nyújtottuk be a Presszó és a Piri Kocsmák közötti szakasz csapadékvíz-elvezetésének kivitelezésére, melynek tervezői költségkalkulációja 39.625 ezer Ft, a pályázat megvalósulásához 6.000 ezer Ft önerő szükséges.

Április hónapban a Nyugat-dunántúli Regionális Fejlesztési Tanács által kiírásra kerültek a pályázatok. A

temetőút felújítására 2.483 ezer Ft vissza nem térítendő támogatásra, valamint az általános iskola és napköziotthon épületében a nyílászárók cseréjére, parketta felújításra, külső vakolásra, színezésre 10.434 ezer Ft vissza nem térítendő támogatásra nyújtottunk be kérelmet. Ehhez kapcsolódóan a képviselőtestület módosította a költségvetést az önerő biztosítására.

A társulási tanács a Prinz Gyula ÁMK intézményvezetői teendőinek ellátására 5 évre kinevezte Smolczar Tibort. 2008. július 26-án kerül megrendezésre a hagyományos falunap, melyre minden érdeklődőt szeretettel várunk.

ANYAKÖNYVI HÍREK

Előző számunk megjelenése óta eltelt időszakban:

Születés: GODA MÁTÉ LEVENTE szül.: Szombathely, 2008.03.19., anyja neve: Herceg Brigitta HASZON ÁDÁM PÉTER

szül.: Szombathely, 2008.05.18., anyja neve: Kiss Marietta Erika

Elhalálozás: RAPPAL LÁSZLÓ; BÁLINT JÁNOSNÉ, születési név: Vascsák Anna; KISS JÓZSEFNÉ, születési név: Bókó Borbála; ERŐS KÁLMÁNNÉ, születési név: Szabó Julianna; LUDVÁN JÓZSEFNÉ, születési név: Palkó Ilona; ANTAL LAJOS; PADOS KÁROLY; CSEJTEY BÉLA; SÖRE ISTVÁNNÉ születési név: Pető Irma

Az Elmúlt fél év fontosabb eseményei

JANUÁR: bár meglehetősen régen történt, sokan most is jó szívvel emlékeznek vissza a Baráti Kör által szervezett szilveszteri mulatságra, amelyre a tornacsarnokban került sor a 2007-es esztendő utolsó estéjén. A mintegy százfős társaság önfeledten búcsúztatta az óévet, fogyott a virsli, a pezsgő, sokan perdültek táncra a hajnalig tartó bálban, ahol a zenét

az Univerz együttes szolgáltatta.

Ahogy minden januárban, a Ifjúsági Demokrata Fórum helyi szervezete idén is megrendezte a Prinz Gyula Földrajzversenyt, amelyen a helyi iskola diákjai vettek részt. A díjkiosztót koszorúzás előzte meg az iskola előtti emlékműnél. A község koszorúját Varga Lajos, a falu polgármestere helyezte el, az Ifjúsági Demokrata Fórumét pedig a szervezet

elnöke, Kuglics Gábor. A résztvevők a tudós szülőházán lévő emléktáblánál is fejet hajtottak. A megemlékezés után következett a földrajzverseny díjkiosztója, erre a Művelődési Ház klubhelyiségében került sor. Az első helyet Kiss Zsófia szerezte meg, a második helyen Molnár Bálint végzett, míg a harmadik helyért járó díjat Balogh Rebeka vihette haza.

FEBRUÁR: február első hétvégéje a farsangi multságoké volt, a hónapban három rendezvény is zajlott. Az iskola alsó tagozatának műsorát már egy héttel korábban, megtartották, míg a felső ta-

gozatosokéra ezen a hétvégén, szombat délután került sor. Este a Nyugdíjas Klub zártkörű rendezvénye következett az iskola ebédlőjében, míg vasárnap délután a legkisebbek, az ovisok szere-

peltek. A hangulat mindhárom helyen fergeteges volt, nevetés, kacagás, tombola. A nyugdíjasok és fiatalok hajnalig nótáztak, táncoltak, megünneplelve az év ezen szakaszát.

MÁRCIUS: ha március, akkor nőnap, ha nőnap, akkor, nőnap bál – az elmúlt évekhez hasonlóan ezúttal is az Ifjúsági Demokrata Fórum helyi szervezete rendezte a multságot. Ráadásul a naptár is a hölgyeknek kedvezett: március 8-a éppen szombatra esett.

Az ő köszöntésükre rendezett bálban szép számmal vettek részt helyi és környékbeli fiatalok, több mint százan ropták az Univerz zenéjére, egészen a hajnali órákig. (További képek a www.puspokmolnari.hu-n a Képek menüpont alatt láthatóak.)

Március 9-e, vasárnap fontos dátum volt az ország, és egyben községünk életében is. Ekkor zajlott ugyanis a FIDESZ-MPSZ által kezdeményezett népszavazás a kórházi napidíj, a vizitdíj és a tandíj eltörléséről. Püspökmolnáriban – ahogy az ország többi településén – reggel hat órától egészen este hét óráig adhatták le voksukat a választópolgárok.

A szavazatok országos összesítése után kiderült: a helyi választópolgárok

többsége is a díjak eltörlése mellett foglalt állást, a részvétel pedig megközelítette a 60%-ot.

A helyi szavazatok a következőképp alakultak: a kórházi napidíj eltörlésével kapcsolatban 453 érvényes voksot számoltak össze, ebből 424 igen, 29 nem szavazat volt. A vizitdíj eltörlésével kapcsolatban 452 érvényes szavazólap volt az urnákban, ebből 413 igen, 39 nem szavazat volt. A tandíjjal kapcsolatos kérdésre 454-en szavaztak érvényesen, az arány 417-37 lett az igenek javára.

Március 15-e egyik legnagyobb ünnepünk. Az 1848-as tavaszi eseményekre és az azt követő szabadságharcra szerte az országban megemlékeztek. Ez községünkben sem történt másképp, március 14-én este a helyiek is ünnepséget rendeztek a jeles történelmi dátum alkalmából. Az ünnepséget Varga Lajos polgármester nyitotta meg, majd Kuglics Gábor, a Művelődési Ház vezetője mondta el ünnepi beszédét, amelyben kihang-

súlyozta, fontos, hogy legyen egy nagy közös cél, amely elérésének érdekében a magyar emberek összefogjanak és felülemelkedjenek pártpolitikai elmentéteiken. A beszédet az iskolások műsora követte, akik korabeli dalokat énekelve idézték fel a 160 évvel ezelőtti eseményeket. Ezután a Varga Lajos kitüntetését adott át Babos Józsefnek, a helyi tűzoltó-egyesület elnökének, a szervezetért végzett áldozatos munkájáért.

A Szózat elénekzése után hazainduló ünneplőket az Ifjúsági Demokrata Fórum helyi szervezetének hat tagja fáklyával sorfalat állva, Kossuthnótákat énekelve búcsúztatta.

(További képek a www.puspokmolnari.hu honlapon láthatóak.)

A 2008-as évet a történelmi egyházak a Biblia évének nyilvánították. Ebből az alkalomból érkezett községünkbe a Magyar Biblia Társulat kiállítása, amelyet március végén, nagypénteken, és nagyszombaton délután tekinthettek meg az érdeklődők.

Szintén a Biblia évének alkalmából a helyi katolikus egyházközség, valamint az evangélikusok közössége az év minden hónapjában bibliaórát tart, amelyeken a Szentírásból való felolvasásra és közös imádságra kerül sor.

Az elmúlt években rengeteg olyan panasz érkezett mind a helyi önkor-

mányszathoz, mind a MÁV-hoz, hogy községünk vasútállomásán az alacsony peron rendkívül nehéz és baleset-veszélyessé teszi a vonatról történő fel – és leszállást. A probléma legutóbb a februári falugyűlésen került napirendre, márciusra pedig az ön-kormányzat és a vasúttársaság

úgy döntött, közösen próbálnak megoldást találni. Március végére elkészült a legtöbbször igénybe vett második vágány peronjának magasítása, ezen kívül a vágányok közti és a vasútállomás épülete előtti területre is friss kavics is került.

ÁPRILIS: bár a rossz idő miatt a tervezettnél csak egy hónappal később, idén tavasszal is sor került a Baráti Kör által szervezett hagyományos tavaszi szemétszedésre. A közel ötven fős, tagokból és iskolásokból álló csapat a falu külterületén gyűjtötte a hulladékot, három csapatra osztva: az egyik csapat Rábahídvég felé a vasútállomásig, a második, s talán legnépesebb gárda a gyanói erdőig, a harmadik pedig egészen az isztei erdőig szedte össze a szemetet. Nem

volt hiány érdekes felfedezésekben sem: az elhasznált és kidobott tárgyak között volt tévékészülék, karóra, videokazetta – csak hogy a legszokatlanabb dolgokat említsük. A munka végeztével a szemétszedőket a Gyuri kocsmában üdítő és virsli várta.

Amíg a Baráti Kör a szemetet szedte, addig a kisebbeket igazi kuriózum várta a Művelődési Házban, ugyanis az ezen a délután idelátogatók olyan kiállításnak lehettek szemtanúi, amelyhez hasonló községünkben még

nem volt. Kigyók, pókok, rágcsálók – s ezek mind testközelből. Mint megtudtuk, a kiállítás csaknem az egész megyét végigjárta, és többek között olyan különlegességeket vonultatott fel, mint a madárpók, csin-csilla, és kockás pítón. A legnagyobb kurióznak azonban kétségtelenül a kockás pítón albinó változata bizonyult. Az érdeklődők többnyire iskolások voltak, őket a kiállítás mellett ajándékokkal is várták a szervezők.

MÁJUS: 2002 óta, minden év május 26-án, Magyarország a két világháború csatáiban elhunyt magyar hősekre emlékezik. Idén községünkben is megkoszorúzták a római katolikus templom falán található emléktáblát. Az ünnep előestéjén, május 25-én, az IDF helyi szervezete koszorúzott, a szakadó eső miatt sajnos csak kevesen vettek részt a megemlékezésen, ahol Kuglics Gábor, a szervezet elnöke

mondott ünnepi beszédet. Másnap, a búcsúi ünnepi mise előtt a helyi önkormányzat képviselőjében Varga Lajos polgármester, és Antalné Böröcz Edit alpolgármester is elhelyezte a kegyelet virágait a hősi emlékműnél.

A naptárnak köszönhetően 2008-ban már május végén eljött községünk egyik legnagyobb ünnepe, a búcsú napja. A rendezvény az ünnepi szentmisével kezdődött, ezen belül

pedig sor került a hagyományos úrnapi körmenetre, amelyen – sajnos – az elmúlt évekhez képest meglehetősen kevesen vettek részt. Ebéd előtt és a délutáni órákban a falu apraja-nagyja ellátogatott az iskola előtti kirakodóvásárba, vagy felülhetett a neki szimpatikus eszközre (ringlispil, dodzsem), elszántsága és életkora szerint. Szerencsére az időjárás is kegyébe fogadta az ünnep-

lőket, a kellemes idő pedig egészen hajnalig kitartott. A búcsúi bál – csakúgy, mint az elmúlt években – rendkívül hangulatosra sikeredett, amint az a képen is látható.

(További fotók a www.puspokmol-

nari.hu weboldalon tekinthetők meg.)

Május utolsó hétvégéjén fejeződtek be a tűzoltó szerház felújításával kapcsolatos munkálatok. Az év első felében megtörtént az épület belső átalakítása - amelyet az Önkéntes

Tűzoltó Egyesület pályázati pénzből finanszírozott. Előző hónap végén aztán a szerház új szint is kapott, a munkálatok költségeit az önkormányzat finanszírozta.

Hírözön

ELBALLAGOTT A VÉN DIÁK...

„Szétfúj a sors, mint szél a port, ki tudja, merre vet.” – éneklí huszonkét diák egy napfényes júniusi délelőttön az udvarra érkezve. A csengő, a püspökmolnári iskola csengője hirtelen megszólal, most mintha egy kicsit fájdalmasabban, mint az év többi napján. Talán még ő is érezte: nincs tovább, vége, eljött a búcsúzás pillanata...

Más volt, kegyetlenül más ez a nap, mint a többi. Huszonkét fiatal áll a szélben, némelyek arca a föld felé, másoké az égre mered. A szülők, az egybegyűltek – akik legalább háromszor annyian vannak, mint az elmúlt években – virággal a kezükben szegezik szemüket a huszonkét balagló diákra.

Aztán nemsokára a mikrofon elé lép Smolczer Tibor, az iskola igazgatója, elsőként ő búcsúzik a ballagó diákoktól a tantestület nevében. A hetedikes diákok ezt szintén meg-

teszik, őket két diák képviseli. És egyre jobban érződik, valóban más ez a nap.

Többen vannak, többen vagyunk, minden több mint volt. Ennyi ember ezen a helyen még sohasem volt, itt van fél Püspökmolnári, fél Rábahídvég, és valami érződik, valami furcsa bizsergés. Itt áll huszonkét diák, és

még hét osztály, egy tantestület, akiket – teljesen mindegy, hogy a kényszer vagy a szabad akarat eredményeként – két intézményből egybe rendelték. Felelősek lettek egymásért, tanár a tanárért, tanár a diákért, diák a tanárért, diák a diáktársáért. Nincs más alternatíva csak az összefogás, az

egymás iránti felelősségvállalás. Igen, felelősség. Nincs más kiút, ha a sors úgy hozta, hogy itt, a Rába partján össze kell fognunk.

Ez a huszonkét diák ennek a felelősségnek az első csírája. Évek múltán aztán ez a csíra szépen cseperedik, s bár jönnek viharok, ha szépen gondozzuk, nem fog elcsüggedni, méltó lesz az életre, felnő, és bő termést hoz. Akkor aztán ő is tudni fogja, odaadás nélkül semmire sem megy, és jó szívvel fog visszaemlékezni a helyre ahonnan pici növénykeként kibújt, nem felejt el, kik öntözgették itt, a

Rába partján. A szél pedig nem fogja őt kilátástalan, úttalan utakra fújni, mert ő tudni fogja, hogy honnan indult, és elhiszi, hogy neki is felelősséget kell vállalnia az utána érkezőkért. A ballagás végeztével most mindenki szétszéled, messzinek tűnnek még az elkövetkezendő évek. A jövő viszont már itt jár a kertek alatt, hamarosan elkezdődik, nekünk pedig nem marad más, mint a búcsúzás, abban a hitben, hogy a közös ügyekért való harc során újra találkozni fogunk.

Palkó Zsolt

A ballagók névsora:

Babos Eliza, Békefi Lilla, Bíró Martin, Borsos Szimonetta, Császár Nikolett, Horváth Dávid Ádám, Horváth Dávid, Horváth Enikő, Horváth Gergő, Jakab Dzszenifer, Kiss Zsófia, Klöer Helga, Kondor Barbara, Kovács Dóra, Mosonyi Tímea, Németh Bettina, Németh Norbert, Pados Patrik, Rába Alexandra, Smolczer András, Somogyi Szabolcs, Varga Dávid

Osztályfőnökök:

Molnárné Varga Gyöngyi, Szabó Valéria, Frank Kálmánné

„Itt a nyár, táncot jár a napsugár”

Mire e sorok megjelennek, már minden óvodás gyerek a szabadságát tölti, vagy önfelédten nyaral családja körében.

De menjünk kicsit vissza az időben. Az év vége lázas készülődésben telt az évfőzóra. Kilenc gyermektől búcsúztunk, akik szeptembertől az iskolában ismerkednek a betűk és számok világával. Az évfőzón a tanult versekből, mondókákból, dalos játékokból adtunk elő egy csokorral. A nagyok vásáros játékkal szórakoztatták a megjelenteket. A mesedramatizálásba a kicsik is szívesen bekapcsolódtak. Énekekkel, versekkel búcsúztak a nagycsoportosok, s utána vendégül láttunk minden óvodást. Hagyomány az óvodában, hogy tavasszal ellátogatunk a Jeli Arboré-

tumba. Fontos feladatunk, hogy a gyermekekben pozitív érzelmi viszonyt alakítsunk ki a természeti környezethez. Olyan szokásokat, szokásrendszert, viselkedési formákat alapozunk meg, melyek szükségesek a természetes és az ember által épített környezettel való harmonikus kapcsolat kialakulásához. A kirándulás során megcsodáltuk az ezer színben pompázó rododendronokat. Ámulattal nézték a gyerekek az óriási fenyőket, megállapították, hogy mi ebben az erdőben csak „törpék” vagyunk. Igazán lenyűgöző látványt nyújtott a hétforrás. Itt elidőztünk egy kicsit, pihentük, és éreztük a tiszta levegőt, hallgattuk a madarak énekét.

Június közepén a szülőkkel együtt kirándultunk. Úticélunk Sümeg –

Tapolca. Kánikulai napot fogtunk ki, mely próbára tett gyermeket, felnőttet egyaránt. A sümegi várba gyalog mentünk fel, körbejártuk a várat, gyönyörködtünk a csodálatos panorámában. Úticélunk második állomása Tapolca volt. A tavasbarlangban elég sokan vállalkoztak a csónakázásra és szinte mindenki azzal jött fel a barlangból, hogy felejthetetlen élmény volt, kár lett volna kihagyni. Innét átsétáltunk a Malom-tóhoz, ahol lehetőség volt a gyerekeknek fagyizni, játszani.

Itt szeretném megköszönni a szülőknek egész éves támogató együttműködésüket, s valamennyiüknek élményekben gazdag nyári pihenést kívánok.

Kránitz Józsefné óvodavezető

Az első bizonyítvány

Interjú Smolczer Tiborral, a Prinz Gyula Általános Művelődési Központ igazgatójával

Pontosan egy esztendő telt el azóta, hogy a püspökmolnári és a rábahídvégi iskola, valamint a két falu óvodáinak és művelődési házainak egyesülésével létrejött a Prinz Gyula Általános Művelődési Központ. Mivel az átszervezés főként az iskolák esetében volt nehéz, a két község képviselőtestülete mindenképpen egy olyan megoldást szeretett volna találni, amely mindkét fél számára kezelhető és elfogadható. A meghozott döntés értelmében, 2007 őszétől a két település alsó tagozatosai Rábahídvégen, a felsősök pedig Püs-

pökmolnáriban végzik tanulmányaikat. Az intézmény irányításával a rábahídvégi iskola korábbi igazgatóját, Smolczer Tibort bízták meg, akit aztán idén júniusban újra megválasztottak, így az elkövetkezendő öt évben is ő vezeti majd az idén első születésnapját ünneplő intézményt. Az évfőzés után pár nappal az elmúlt év tapasztalatairól, nehézségeiről, eredményeiről beszélgettünk vele.

– Először is, gratulálok a kinevezéséhez! Óhatatlanul is felmerül a kérdés: akkor is ez a végeredmény, ha lett

volna riválisa?

– Az elmúlt egy évben rengeteget dolgoztunk az önkormányzattal karöltve azért, hogy megfelelően végbemenjen az intézmény átszervezése, és úgy érezzük, ez sikerült is. Már csak ezért is bíztam abban, hogy újra többséget, és bizalmat kapok. A sikerességért viszont mindenképpen köszönet jár az önkormányzatoknak, hiszen olyan plusz feladatokat vállaltak, amelyek elősegítették a tanulók munkáját.

– Repüljünk vissza az időben, egészen tavaly nyárig. Amikor szembesült a helyi

tud egy problémára, mint én, vagyis hát fogalmazhatunk úgy, hogy mi, hiszen a döntéseket a nevelőtestülettel közösen hozzuk meg. Legtöbbször a közlekedéssel, a diákok utaztatásával kapcsolatos panaszokkal találkozunk. Ezen kívül szerencsére komolyabb feddést még senkitől sem kaptunk.

– *Mint pedagógus és szaktanár, milyennek tartja az osztályzási elveit? Szigorúnak, vagy sokkal inkább engedékenyebbnek?*

– Ha egy szóval ki tudnám fejezni, akkor reálisnak ítélem meg. Gyengébb teljesítmény esetén pedig az érté-

kelhető elemeket veszem figyelembe.

– *Akkor figyelembe véve a realitást és az értékelhető elemeket, Ön konkrétan hányas osztályzatot adna az iskolának első éves teljesítményéért – beleértve a saját, kollégái, szülők és gyermekek munkáját?*

– Négyest adnék, ha minden jól megy, ebből jövőre lehet egy négyötöd, és harmadik évre elérhetjük a jeles osztályzatot. A legfontosabb az, hogy mindannyian tegyünk érte, és mindig előre tekintsünk és merjük a mércét magasabbra tenni!

Palkó Zsolt

NÉVJEGY

Név: Smolczar Tibor

Születési hely, idő: Szombathely, 1959. június 4.

Iskolák: Rábahidvégi Általános Iskola
Kereskedelmi és Vendéglátói
Szakközépiskola (Orlay), Szombathely
Tanárképző Főiskola, Szombathely,
mate-matika-testnevelés szak

Munkahelyek: 3.sz. Babits Mihály
Általános Iskola Szekszárd

5.sz. Általános Iskola Szekszárd

Általános Iskola Rábahidvég

Prinz Gyula Általános Művelődési
Központ

Pályázatokkal Püspökmolnáriért

A Püspökmolnáriért Egyesület számára az év eleje hagyományosan az adó 1%-os kampánynak, az adóbevallás készítésének, ill. a pályázatírásnak az időszaka. Ez az idén is így volt.

Adó 1%-os kampányunk részeként hirdetésünk jelent meg a Vas Népében, a Vas Megyei Művelődési és Ifjúsági Közösségi Alapítvány 1%-os kiadványában, a Vasi Hírmondóban, továbbá az Interneten a www.civilborostyanko.hu oldalon és az iwiw közösségi portál üzenőfalán. Pár héten belül az APEH értesítéséből kiderül, hogy mindez mennyire volt hatékony.

Minden eddigi évnél jelentősebb volt az idei pályázatírói tevékenységünk. Idén júniusig 7 pályázatot adtunk be, melyek közül 6-ot már el is bíráltak, ebből 3-on nyertünk. A Megyei Önkormányzattól idén 50.000 Ft-ot nyertünk (szemben a tavalyi 30.000-

rel): 20.000 Ft-ot a szüreti felvonulásra, 30.000-et pedig az ősszel megvalósítandó iskolai helytörténeti vetélkedőre. A megyei döntéshozók nem támogatták egyesületünk csapatépítő tréningjét, továbbá – forráshiány miatt – a faluról készítendő turisztikai kiadványt. Ugyanakkor ez utóbbinak a költségeit a helyi önkormányzat átvállalta, így az ősz folyamán elkészülhet a 20 oldalas, színes, képekkel gazdagon illusztrált kiadvány, mely helytörténeti összefoglalót is tartalmaz majd, és minden családhoz eljuttatjuk. A budapesti Művészeti és Szabadművelődési Alapítványhoz idén is pályáztunk helytörténeti előadás- és kiállítás-sorozatra. A tavalyi 30.000-rel szemben idén 50.000 Ft-ot nyertünk, ami 2 előadásra és 2 kiállításra lesz elég. A megvalósításra ősszel kerül sor, a pontos időpontról szórólapon

mindenkit értesíteni fogunk. A Nemzeti Civil Alapprogramhoz 2 pályázatot nyújtottunk be. Az egyiket szakmai tanulmányútra egy zalai környezetvédelmi alapítványhoz, de sajnos elutasították kérésünket. Az egyesület működési célú pályázatát befogadták, a döntés július közepén várható.

A közeljövőben 2 drogprevenciós célú pályázatot fogunk benyújtani, így egyesületünk ifjúságvédelmi-prevenciós tevékenységét kívánjuk erősíteni, de a várható pályázati lehetőségekkel a környezetvédelmi tevékenységünket is szeretnénk fokozni.

Egyesületünknek a községi önkormányzat az idei évben 70.000 Ft-os támogatást nyújt. A Rum és Vidéke Takarékszövetkezet pedig 2008-ban a számlavezetési díj elengedésével támogat minket. Köszönjük a segítséget!

Kuglics Gábor

A Teleház 2008-as árlistája

Számítógép-használat (nemcsak Internet): 15 perc: 35 Ft; 30 perc: 70 Ft
45 perc: 105 Ft; 1 óra: 140 Ft
2 óra: 280 Ft stb.

Minimálisan fizetendő díj: 35 Ft

Minden megkezdett 15 percet ki kell fizetni! Várakozók esetén a számítógép-használat 1 órában korlátozható!

Nyomtatás: Fekete-fehér, A/4-es méretben: 20 Ft/lap

Fénymásolás: Fekete-fehér, A/4-es méretben: 20 Ft/lap

Az egyik gépen ECDL-segédanyag és

kártyaolvasó is rendelkezésre áll.
A Teleház és a Könyvtár nyitva tartása:

- Hétfő: 17.00-20.00
- Kedd, szerda: Zárva
- Csütörtök: 17.00-20.00
- Péntek: 15.00-20.00
- Szombat: 14.00-20.00
- Vasárnap: Zárva

A könyvtári beiratkozás díjtalan!
Könyveket 3 hétre, CD-t, DVD-t, video- és hangkazettát 2 hétre lehet kölcsönözni! A tavalyi évtől a könyvtár saját tulajdonú filmekkel rendelkezik!

AZ ÉVES CSAPADÉKMENNYISÉG PÜSPÖKMOLNÁRIBAN

Évek óta figyelemmel követem a falu időjárásának alakulását, különös tekintettel a csapadékmennyiség periódusonként történő eloszlására. Ezen megfigyelések alapján összeállítottam az elmúlt esztendőök csapadékmennyiségét részletező táblázatot. Nálunk, az Alpokalján és környékén 800 milliméteres éves átlag lenne a megfelelő. Az utóbbi öt esztendőben az éves mennyiség a következőképpen alakult: 2004-ben 677,5 mm; 2005-ben 973,7 mm; 2006-ban 598,7 mm; 2007-ben 756,8 mm; 2008-ban 180,3 mm esett eddig.

Piri I. Tamásné

Falunap a láthatáron

Idén július 26-án kerül sor a község az év legnagyobb rendezvényére, a község apraját-nagyját megmozgató falunapra. A várható rendezvényekről, várakozásokról Varga Lajost, a község polgármesterét kérdeztük.

– Alig két héttel vagyunk a nagy nap előtt, minden bizonnyal a program is nagyjából összeállt. A program az eddigi évekhez hasonlóan alakul, vagy lesz valami különlegesség is?

– Az elmúlt években bevált programokat kínáljuk elsősorban a résztvevőknek, a nap kispályás focival indul, délelőtt sort kerítünk a tavaly nagy sikert arató főzőversenyre is. Lesz lovas- és íjászbemutató, tizenegyesrúgó verseny, színdarab és a Nyugdíjas Klub is szerepelni fog. Ami idén kuriózumnak számít, hogy fellép egy kán-kán- és hastánccsoport is. A napot vacsora és hajnalig tartó bál zárja majd.

– A sztárvendég kérdése mindig is sarkalatos pont volt. Lehetett hallani a

No Thanx, Aradszky László nevét is. Hogy jött szóba végül Csocsesz?

– Valóban, először Aradszky László neve merült fel, ám ő sűrű programja miatt – aznap Szlovákiában vendégszerepel – nem tudott rendelkezésünkre állni. Csocseszt a televízióból jól ismert Fásy Ádámmal kapcsolatban lévő műsorszervező iroda ajánlotta. A jelenlegi program szerint este hétkor kerül sor az ő műsorára.

– Az elmúlt években az égiek hagyományosan nem kímélték a rendezvényt. Július 26-ára milyen időt rendelt a képviselőtestület...?

– Jó időt rendeltünk, ám ha valamilyen véletlen folytán mégis megtréfálnának minket az égiek, a sátor alatt – amelyet idén is véd majd minket – mindenki tovább élvezheti a programokat, egészen a nap végéig.

Hírözön

Felhívás!

A Püspökmolnáriért Egyesület az ősz folyamán 2 helytörténeti előadást és kiállítást tart. A kiállítások témái: „De nehéz az iskolatáska...”, ill. „Élet a

kastélyban”. A megvalósításhoz az Ön segítségét is kérjük! Amennyiben bármilyen fotója van, amely az iskolával kapcsolatos, juttassa el hozzánk! Lehet iskolai osztály-, csoport- vagy tablókép, ballagási képek, kisdobos- és úttörőavatások fotói, tömegsportrendezvények fényképei, iskolai nyaralások fotói, a régi és a mostani épületről készült képek, vagy bármilyen iskolával kapcsolatos felvétel.

A második kiállításra az egykori kastéllyal kapcsolatos emlékeket várunk! Lehet fénykép a kastélyról (és a melléképületekről) vagy annak lakóiról (akár a grófi családról, akár az intézőkről vagy a cselédekről), a kastélyból származó tárgy, régi okirat, de akár valamilyen személyes emlék is, amit Ön elmesélhet nekünk!

Kérjük, keresse meg az Egyesület tagjait, különösen Bangó Zoltánt, Palkó Zsoltot, Vargáné Kuglics Ildikót vagy Kuglics Gábort. A segítséget előre is köszönjük! A rendezvények időpontjáról szórólapon mindenkit értesíteni fogunk.

Püspökmolnáriért Egyesület

Kastélyleltár –1883.

Jelen írásomban a gróf Festetics (II.) György halálakor, 1883-ban felvett kastélyleltárt ismertetem, mely fellelhető a plébánián. Az összeírásban szereplő használati tárgyak, berendezések alapján következtethetünk a molnári kastély korabeli lakóinak életére.

A leltár szobánként mutatja be a bútorokat, eszközöket, díszítő és kiegészítő tárgyakat. Az összeírásban 12.118 db tárgy szerepel, melyet minőség szerint 3 típusba soroltak: jó minőségűnek mindössze 6 db-ot tüntettek fel, rossznak 507-et, a tárgyak zöme pedig közepes minőségűnek találtatott.

Az összeírás élén a „Gróf Úr Ö Nagyméltósága szobája” áll, melyben 47 tárgy volt. A gróf úr zöld posztóval bevont ágyon pihent, kényelmét 4 vánkoss szolgálta. 6 zöld posztó hátszék és 2 karosszék, íróasztal, 2 almárium, 2 nádból készült kisasztal, papírkosár is volt a szobában. Könyvei számára könyvtartó, az okiratok és a pénz számára „Vertheim Cassa” állt rendelkezésre. Tipikus 19. századi tárgy volt a gömbölyű „pököláda”

(köpöcsésze). A falon nagy aranykeretes tükör, 12 aranyozott és egy fakeretes kép, a mennyezetről üvegcsillár függött. Természetesen tintatartó, gyertyatartó és óra is volt a szobában.

A „Grófnő Ö Excellentiája írószobája” fényűzőbb berendezéssel bír. Jellemzőbb bútorok: viaszos vászonnal bevont, réz borítású íróasztal, fehér márvány nagy asztal, márványlapos és aranyozott félasztal, aranyozott papírtartó kosár, egy fekete asztalon arany virág. A grófnő ágyán vörös selymet találunk, akárcsak a díványon, a zsámolyon, a 2 karszéken és a 2 hátszéken. Van itt még a női szobákra jellemző spanyolfal, barna bőrből készült nyugágy és kék színű török szék. Az ablakon fehér csipkefüggöny, a falakon aranykeretes képek és nagy tükör, a mennyezeten üvegcsillár.

A harmadik helyiség a szalon. Fényűző berendezései közé aranyozott márvány asztalok, aranykeretes tükör, arany- és bársonykeretes képek, virágtartó kínai porcelán, 37 kisebb porcelán figura tartozott. Itt állt a zongora és a kandalló, de volt még itt imazsámoly, a fali ablakba ülők

kényelmét zöld vánkoss szolgálta.

A család férfitagjai bizonyára szívesen időztek a dohányzóban, ahol a kártyához cseresznyefa „játzóasztal”, a sakkozashoz külön félasztal volt. A további 6 asztalhoz 29 (karos-, hátszék- és vadász) szék tartozott, de a díványra is le lehetett ülni, mindegyik vánkossal volt ellátva. A dohányzást réztálcás szivartartó, hamutartó, réz gyufatartó szolgálta, de volt itt zongora, „pököláda”, velencei tükör és spanyolfal is.

A grófnő hálószobájának jellemző tárgyai: függönyözött ágy, toalett-tükör vasállványon, festett fenyőfa toalettasztal, mosdóasztal porcelánedényekkel, víztartó bádogsajtár, álló ruhafogas. A vallásos áhitatot 3 réz feszület és tölgyfa imazsámoly szolgálta. A székek és asztalok mellett volt még könyvtartó üvegszekrény, 6 aranykeretes kép, paplan, sötétítőfüggöny, de a falba épített rézcsengettyűt, a tűtartót és a 3 éjjeli edényt is leltárba vették...

Festetics Györgynek a halálakor a kastélyban élő gyermekeinek természetesen külön szobája volt. Georgina grófnő szobájának berendezése

hasznos volt az anyjához, de abban a diófa dominált: ebből készült a 2 ágy és a tükör rámája is, az ágyterítő, a függöny és a szék kárpitja kék virágos szövetből volt, az ágy előtt pedig barna szőnyeg feküdt. Az esti imát az ifjabb grófnő egy Krisztus-kép felé fordulva mondhatta el. A 2 fiatalabb fiú, Jenő és Pál szobájában zöld selemmel bevont cseresznyefa bútorok álltak. Jenő szobájában sakk és dominó játék, hamutartó és szivarvágó is volt, Pál szobájában pedig piros csíkos paplan. A személyzet minden tagjának szobáját területi okok miatt nem lehet ismertetni, ezért nézzük meg az egyik legalacsonyabb rangú cseléd, a mosólány szobáját. Ebben volt többek között 2 almárium, egy kékre festett fenyőfa és egy festetlen tölgyfa ágy, mindkettő szalmazsákkal és matraccal, toll és szőr vánkossal, vörös paplannal, vörös és zöld ágyterítővel. A festetlen tölgyfa asztalnál 5 szék állt, a falon festetlen ruhafogas és faromás tükör függött, az ablakokon pedig kicsi zöld függöny. A világítást petróleumlámpa, a tisztálkodást bádóg mosdótál asztallal és vizeskorsó szolgálta. A szobában összesen 35 db tárgy volt, ebből 19 azonban rossz minőségű.

A kastélyban kápolna is volt, ahol márványból készül oltár állt. A leltárba vett tárgyak között volt aranyozott

kehely, 2 misekönyv, aranyozott ezüst szentségtartó, rézből készült füstölő és tömjéntartó, szőnyegek, miseruhák, gyertyatartók.

A földszinti ebédlőben egy márványlapos és egy festetlen fenyőfa asztal állt, melyeknél 24 embernek jutott fehérre festett, virágos vászon bevonatú szék az üvegcsillár alatt. Az almáriumban ezüst-, réz- és fatálcák sorakoztak, de volt kávéskanna is. A meleget vaskályha biztosította.

A leltár segít meghatározni egyes szobák helyét is (de nem mindegyikét). A kastély új, kétemeletes, Festetics György által építtetett szárnyának földszintjén volt vendégszoba és a vendég inas szobája, az első emeleten a gyerekszoba, a dajka és a nevelőnő szobája, a második emeleten 2 vendégszoba és a vendég komorna szobája. A régi szárnyban volt nevelőnői szoba, a konyha, vendégszobák, az emeleten a szobalány és az inas szobája. Volt még a kastélyban több előszoba, külön ebédlő a mosólányoknak és konyhalányoknak, ill. a kocsisoknak, kocsis szoba és kamara. Egy még beazonosíthatatlan „négyes gangon” 4 szoba volt. Nem a kastélyban, hanem a melléképületben volt szobája a szakácsnak, a főzőlánynak, a mosólánynak és Szily komornyiknak. A nem használt tárgyakat a padlásra hordták fel, az

összeírásakor itt pl. gyermekágyat, nagyobb képkereteket, 2 akós káposztás kádat, uborkás hordót, mosdóasztalokat, üvegmosó sajtárt találtak. Külön írták össze az edényeket, az evőeszközöket és az egyenruhákat. Utóbbiak között volt pl. 51 kalap, 49 „veres mellény”, 45 fekete nyakkendő, 48 pamut ing, 49 „pamut gatyá”, 39 „magyar nyereg kantárral”, 49 fokos, 48 zabla, 98 kengyelvas, 50 sarkantyú, atilla, mente, dolmány, öv, huszárcsákó, szarvasbőr kesztyű, stb. A kertész eszközök közé nemcsak a tipikusan kerti szerszámok (ásók, kapák, fűrészek, öntözőkannák, vagy az 5 vastalicska) kerültek be, de a 14 kerti pad, a 20 színes üveggolyó, a 3810 db (!) virágcserep, vagy az üvegház 8 zsaluszárnya is. Leltárba vették a 8 narancsfát, a 42 citromfát, a 10 aloét és a 21 oleanderfát is! Az összeírást az egy tételként szereplő 586 db vízvezető eszköz zárja.

A leltárból is jól látszik: a molnári kastély egy kényelmes főúri rezidencia volt, rengeteg szobával, elegáns berendezési tárgyakkal, megfelelő személyzettel. Nemcsak az átlagos falusi kastélyok közt állta meg a helyét, de méltó vidéki lakhelye volt egy országos főmértóságnak is.

Kuglics Gábor

Egy „eszem” bál margójára

Szombat este van, kevéssel múlt nyolc óra. A templomtorony kisebbik harangja még kondul kettőt, mi pedig még sehol sem vagyunk. Egy gyors hajmosás, előkerül a borotva is, és máris negyed kilenc. Megy az idő – mit megy, szalad – fél kilencig már csak pár perc, az időnél nagyobb ellenfelet aligha találhattunk volna.

Aztán amikor azt hisszük, hogy minden rendben, kiderül, hogy még sincs minden rendben. Gyalogosan vagy biciklivel? Előbbi megoldást alkalmazva fennáll a késés veszélye, utóbbi esetében viszont a hazaút viszontagságaira is gondolni kell, hiszen ki látott már bálból teljesen józanul hazatérő embert? Ritka az ilyesmi...

Mert bál lesz bizony, bál van. Na jó, nem az Operaházban, ahogy azt Laár András énekelte anno a KFT frontembereként, hanem „csak” a

helyi tornacsarnokban. Az estnek az adhat különös pikantériát, hogy a püspökmolnári és rábahídvégi szülők munkaközössége együtt rendezi a mulatságot. Igazi „egyesített” buli lesz, amire mostanában nem nagyon volt példa mifelénk.

A bál előtti napokban sok szkeptikus hang hallatta magát, mondván, kevesen lesznek, a balhé pedig szinte borítékolható. No de lássuk csak, mi történt az est folyamán! Végül is a gyalogos közlekedés mellett tesszük le a voksunkat, sikerül is majdnem elkészni. A műsor tízperces csúszását nem kalkuláltuk be, de így jött ki jól. Az iskolaudvarra lépve azonnal feltűnik: jóval több az autó, mint ilyenkor szokás, a szomszédos faluból szép számmal érkeztek a rendezvényre, a terembe lépve pedig fájó szívvel állapítjuk meg, hogy a hídvégiek

jóval többen is vannak, mint a „hazaiak”. Telt házról korántsem beszélhetünk, ám amikor Smolczar Tibor ÁMK-igazgató rövid köszöntőjét követően elkezdődik a rábahídvégi rockysok műsora, már jól észrevehető a mozgolódás. Az apró táncosokat nagyobbak követik: erotikus hastánc, élmény a szemnek, olyannyira, hogy az egyik, több korábbi és későbbi bálból is jól ismert ügyeletes hangulatfelelős nem bírja sokáig, azonnal táncra perdül. Aztán egy kicsit lehül a levegő, amikor a tanakajdi Rozmaring Együttes hölgyeinek egyike, férfiruhában kilép a publikum elé. Énekhangja már-már fájdalmas, kicsit megtöri a hastánc idején beinduló lelkesedést. Az asszonyok viszont jól alaposan rákontráznak: műsoruk végén tizen- és huszoneveseket meghazudtoló módon ropják a kánkánt, maximálisan megalapozva az est hangulatát. A műsorok után az érdek-

lődők egy része – főként kisebb gyerekekkel érkező szülők – távozik, a söntés környéke teljesen kihalttá válik. Az egyik sarokban azonban már ott lapul a zöldüveges malátaszörp ládás kisserelésben, a hűtő mélyéről nagy nehezen előkerül a szarvasfejes gyomorkeserű is. És még csak tíz óra. Most indul ám csak a nagy multság...

Az egyik beépített informátorunktól megtudjuk, odaát a konkurensnek is jól megy a bolt, tele van a Presszó, mint a Petőfi-buszmegálló hétköznapi reggelente úgy negyed hét körül. Hisszük, ha látjuk – néhány percre tehát elhagyjuk a báli forgatagot. Az infó hitelesnek bizonyul, ráadásul itt a szembeszomszédban jóval több az ismerős és régen látott arc, mint az út túloldalán.

Mire visszaérünk a bálteremmé vált tornacsarnokba, már javában tart a tombolasorsolás. Borsits Zoltán, Rába-hídvég polgármestere nagy energiákat mozgósít a hangulat fokozására, ő ugyanis a sorsolás fő lebonyolítója. Egy óra is eltelik, mire elfogynak az

ajándékok, természetesen vannak vesztesek is, némelyek elszabják és szórják a ki nem húzott tombolajegyeket. Van viszont asztal, ahová ezen az estén már italt rendelni sem kell: a tombola ára teli boros- és pezsgősüvegek képében térül meg. Végre elindul az igazi banzaj, tele a placc, a söntés környéke pedig életveszélyes: ha ismerősbe botlasz, nincs menekvés, innod kell! A hangulat tehát páratlan, a sok táncospár vidáman ropja, valamelyik ügyeletes mókamester pedig a világítás fölle kapcsolásával szórakoztatja magát. Most már egyértelmű, az előzetesen távolmaradónak hitt hazai fiatalság mégiscsak képviselteti magát a buliban, olyannyira, hogy többen lettek, mint a szomszédból érkezők.

Ahogy telik az idő, egyre jobban fáradnak az emberek is. Sokan lehajtott fejjel „malmoznak”, majd egy ismert sláger refrénjénél, mint álmukból felébresztett oroszlánok, bőszen fölördítanak. Aztán egyre többen mennek ki a csarnok elé is, mondván, ott is zajlanak az események Szerencsére

nem komoly az ügy, két lecsúszott taslin és egy laza pólónyújtogatáson kívül semmi extra nem történik.

A söntés előtti területet páran sörrel locsolják, véletlenül (?) betörnek egy ablaküveg, az Univerz pedig már a búcsúdalt játssza, holott még csak három óra előtt járunk. A nőnap bálhoz képest – akkor fél ötkor tették le a lantot a fiúk – mindenképp korai még a finálé. Valaki bizonyára a fülekre szólt: pakoljatok srácok, ha még élve akarjátok kivinni a felszerelést...!

Három után aztán megindul a nép hazafelé, sokan még énekelnek egy jót, aztán egy csapásra kiürül a terem, vége a mulatságnak. A tombolasorsolás után történt kisebb afférok ellenére szépen, kultúraltan, ahogy az a nagy könyvben meg van írva. Molnáriak, hídvégiek békében válnak el egymástól. Annyi vélt és valós ellentét, sérelem felemlegetése után ez is nagy eredmény... (További képek a www.puspokmolnari.hu weboldalon)

Palkó Zsolt

Kirándulás a száztornyú Prágába

A Szabadidősportok Egyesülete 2008. május 1-től, 3-ig kirándulást szervezett Prágába. Sajnos a faluból nem volt annyi jelentkező, hogy egy busz megteljen. Ennek ellenére úgy gondolom, hogy a 25 főből álló társaság élményekben gazdagon tért haza erről az útról. De merre is jártunk, és mit is láttunk?

Falunkból a kora reggeli órákban indulva, Mosonmagyaróvárt érintve Rajkán léptük át a határt. A több magyar országgyűlés színhelyéül szolgáló pozsonyi vár mellett elhaladva, Brnon keresztül vezetett az utunk, majd egy óra körül értünk a tévéreklámokból jól ismert kis cseh településre, Velkopopvickýbe, azaz a Kozel sör szülőfalujába. Itt gyárlátogatás keretében megismerkedhettünk a sör alapanyagaival, a gyártási technológia folyamataival és annak eszközeivel, valamint a csomagolás technikájával, a termékskalával, kóstolóval egybekötve.

Utunkat folytatva késő délután érkezünk meg Prágába, ahol a magyar nyelvű idegenvezetés által, gyalogos városlátogatás során ismerhettük meg

a város történelmét, építészeti stílusát. A Lőpor kapu árkádján áthaladva értünk be a történelmi óvárosba, ahol láthattuk a hétféle időt mutató Óratorony (képünkön) játékát, a félig elkészült, majd leégett városháza épületét, a huszita emlékművet, a Szent Miklós-templomot, a Mária-templomot, a Károly Egyetemet, annak magyar karát. Az üzletekkel teli sikátoros utcákon a turistaáradattal jutottunk el - a Vöröskeresztes templom mellett elhaladva - a híres Károly-hídhöz, mely a Moldva folyó sétálóutcája. A zeneszerző, Smetana egykori lakása mellett elhaladva megnéztük Prága régi és új nemzeti színházát, sétánk végén pedig a Vencel Teret és a Nemzeti Múzeumot is. Esti programként mindenki kielégíthette gasztronómiai igényeit, a szlovák ételekkel – knéd-livel, sült csülökkel, kacsával, italokkal – beherovkával, a különböző márkájú sörökkel, világossal, barnával is.

Másnap a Moldva folyótúlszárpartján folytattuk a városlátogatásunkat, a prágai várban. A premontrei rendi Szent Norbert rendház és templom megtekintése után értünk el Lorettói

templomhoz, ahol a harangjátékban gyönyörködhattunk, valamint a külügyminisztériumhoz, amely mellett található a „híres” Benes szobor. A Történelmi Múzeum és az Érseki Palota mellett elhaladva megnéztük a vár híres déli őrségváltását. Sajnos a nagy érdeklődés miatt nem jutottunk be a Szent Vitus-székesegyházba és az úgynevezett Aranyutcába, de megcsodálhattuk Szent György szobrát melyből a világon összesen három darab készült. Szombathelyi idegenvezetőnk, Falusi József segítőkészsége és tudása nagymértékben segített mindenkit a szabadidő eltöltésére. Lehetőség volt még sétahajózni a Moldván, megtekinteni a zsidónegyedet, a zsinagógákat, sétálni a képzőművészekkel teli Károly-hídon, hozzáérni az utazók védőszentjének, Nepomuki Szent Jánosnak a szobrához, hogy újra eljussunk Prágába, vagy éppen felmenni – gyalogosan vagy lifttel – az Óratoronyba.

Harmadnap hazafelé vezető utunk először Konopistébe vezetett, ahol – ha csak kívülről is – de megnézhattuk Ferenc Ferdinánd vadászkastélyát, a hegyekben, fenyők közé elrejtve. Az hegyi erdei sétát követően Telc felé

vettük az irányt. Kihagyhatatlan élményt nyújtó város annak, aki erre jár. A főter ötvenhat, ugyanolyan stílusú, félkörívben épített házból áll. Több magyar filmet forgattak itt, többek között a Fekete Várost is. A régi városrészt egy tó öleli körül. És hogy történelmi kirándulásunkat „csorba ne érje”, Bécs felé vettük az irányt, így

aztán ez a kirándulás nem is igazán nevezhető csak prágai útnak. Úgy gondolom, akik itt voltunk, élményekben és tudásban is gazdagodva, fáradtan bár, de „megérteérzéssel” tértünk haza. Útikönyvek, Internetről letölthető ismertető már sejtették, hogy Prága nagyon szép, és sok látnivaló található itt, de ennyi szép-

ségről álmodni sem mertünk, pedig még mennyi látnivaló kimaradt a sorból... Éppen ezért kívánjuk mindenkinek, aki teheti, nézze meg élőben, nem fog csalódni.

A kiránduláson résztvevők nevében is szeretném megköszönni a szervezést az egyesület vezetőjének, Piri I. Tamásnak. **Antalné Böröcz Edit**

A Dunakanyarban járt a Nyugdíjas Klub

Május derekán három emlékezetes napot töltöttünk el hazánk egyik legszebb táján, a Dunakanyarban. Néhányan a klubon kívülről is csatlakoztak hozzánk, akik szintén jó szívvel idézik vissza a sok-sok élményt.

Ahogy az elmúlt években is, ez alkalommal is jól megszokott, kényelmes, komfortos buszunkkal vágtunk neki utunknak, amelynek első állomása a monostori erőd volt. Itt körbejártuk az 1850-es évektől épült erődítményt, amelyet harcászati célra végül is sohasem használtak. Mint megtudtuk, az előző rendszerben megközelíteni sem szabadott, mivel a szovjet hadsereg fegyverek tárolására használták. Monostor után Esztergom következett, ahol először a hatalmas bazilikát látogattuk meg. Kívülről lenyűgöző méretei, belülről pedig csodálatos építészeti, művészeti megoldásai kápráztattak el minket. A nagytemplom mellett lévő dombtól kitűnő

kilátás nyílt a pár éve újjáépített Mária Valéria hídra, amely Esztergomot és a már szlovák oldalon lévő Párkányt köti össze. Esztergom egyéb nevezetességeit városjáró kisvonatról néztük meg, majd át is buszoztunk Párkányba, ahol megkóstoltuk a finom szlovák barna sört is. Ezek után Szentendre felé vettük az irányt, mivel az ottani, Duna-parti kempingben kaptunk szállást. Az első este nagyon jóra sikeredett, főként annak köszönhetően, hogy harmónikásunk, Böszörményi Attila közreműködésével jókat énekelünk. Másnap aztán Szentendrén is szétnéztünk. A többi magyar várostól eltérően Szentendre olyan, akár egy csodálatos ékszerdoboz, szűk sikátoraival, mediterrán jellegével, templomaival. Ugyancsak ezen a napon látogattuk meg a helyi marcipánmúzeumot, és a Kovács Margit Múzeumot, valamint betértünk a helyi görögkeleti templomba is. Délután elbuszoztunk

Visegrádra, felmentünk a Fellegrvárba, ahonnan – akárcsak Esztergomból – ismét káprázatos kilátás nyílt a hatalmas Duna csillogó vizére. Bent a várban tablókön keresztül követhettük nyomon az elmúlt évszázadok visegrádi történetét. Ugyancsak megnéztük a Salamon-tornyot, majd hajóra ültünk, és másfél órás út végén tértünk vissza Szentendrére. Harmadnap aztán ellátogattunk a Szentendrei Szabadtéri Néprajzi Múzeumba is, ahol az ország különböző tájairól származó régi parasztházakat, portákat, kápolnákat csodálhattuk meg. Sok élménnyel gazdagodva, zeneszóval, dalolva indultunk hazafelé. Utolsó programként tettünk egy rövid kiruccanást Budapestre is, ahol a Nemzeti Színház és a Művészetek Palotája körül sétáltunk egy jót. Sajnálkozva vettük tudomásul, hogy hamar elrepült ez a három nap, buszsofőrünktől, Tibortól viszont bizakodva búcsúztunk – a viszontlátásra, jövőre ismét találkozunk!

Horváth Klára

Egy fogtündér egy éjszakája

Halk csilingelés. Megint leszállt az éj. Az a fránya Hold! Miért nem bír legalább ezen az éjen nem előjönni? Piccrepucc nehezen kászálódott elő ágyacskájából. Ez az előkászálódás hosszadalmas folyamatnak bizonyult. Ő próbált felébredni, de az ágy mindig visszahúzta. A takaró meg valahogy mindig fölébe került. Hiába, az ágy-nemük sem szeretik, ha otthagyják őket. Főleg, ha rendezetlenül!

Egyszer hallottam olyan esetről is, hogy egy be nem vetett ágy neki, illetve ráesett gazdájára. Szegény szerencsétlen még ma sem tudja, hogy mit követett el, amiért ezt érdemelte. Bár előnye is lett a támadásnak. Azóta bárki mellett el tud osonni anélkül, hogy hozzáérne. Bár sokan gúnyolják,

hogy lapos. Megjegyzem ez egy lánynak nagyon sértő! Piccrepucc bevetette az ágát, majd elindult a fürdőszobácskába, hogy megmosakodjon. Ott sem akadt szerencséje. A fogkefe majdnem kitörte a fogát, a törölköző meg sálnak képzelte magát. Mindenáron a nyakában akart maradni és nem hagyta, hogy Piccrepucc bele törölje az arcát. Miután Piccrepucc megküzdött a törölközővel és a fogkefével, felöltözött, hogy útnak induljon, bár semmi kedve nem volt hozzá. Elővette erszénykéjét, felvette útiköpenyét, és kitérte az ablakocskáját. Már ki is ugrott – Figyelmeztetés! Aki kiugrik egy ablakból, és nem olyan mint Piccrepucc, az veszélyezteti a szél közlekedését, tehát ne próbálkozzon

ezzel senki, mert különben a Balfácánok Börtönébe zárják. Nem egy kellemes hely. Ott kicsit mindenki és minden „furcsa”. Remélem, mindenki érti – hogy elrepüljön és teljesítse feladatát.

Már félúton volt, mikor észrevette, hogy van valami a nyakában. A Törölköző. Makacs egy kisállat a törölköző. Piccrepucc próbálta lerángatni magáról, de ezzel csak azt érte el, hogy majdnem lezuhant pontosan egy amúgy is dühös macskára. Amint újra a helyzet ura volt, megnézte magának a macskát. A kandúr undorodva lépkedett és minden lépésnél fújtatott és tocsogó hangokat adott ki. Tocsogó hangokat?! Bizony. A gazdája ugyanis azt gondolta, hogy a cicusának is kijár

a kényeztetés. Mikor ezt közölte a Kandúrral, az nagyon megörült és dorombolni kezdett. Aztán, mikor éppen dörgölözni akart gazdája lábához, az megfogta és a kádba vágta. A Kandúr halálfélelmében kapálózott, bugyborékolta a víz alatt, nyekergett, de gazdájának nem lágyult meg a szíve. Szegény kandúr nem értette, miért tör gazdája az életére. Végtelennek tűnő percek után, kivette a gazdája a kádból és törölközővel végig dörzsölte. Ő legalábbis ezt mondta. Kandúr viszont máshogy élte meg. Be lett bugyolálva egy rongyba és nem akarták onnan kiereszteni, mert meg akarták fojtani! A szenvedésnek még ezután sem lett vége. A gazdája észrevette, hogy ki van száradva kedvenc állatkája bőre. Bekente hát egy flakon testápolóval. Ezután Kandúr megszökött. Most ott cuppogott az utcán,

útban a Helyre, ahol bebizonyíthatja a többi macskának, hogy ő férfi a tappancsán és megérdemli a kiszemelt cicát. Sírva gondolt bele, hogy hogyan

is nézhet ki, s a többiek minek fogják tartani. Hogy nem férfiasnak, az biztos.

Piccrepucc nagyon elmélyedt szegény macskában, nem vette észre, hogy megérkezett. Egyenesen nekirepült a csukott ablaknak. Puff! Lesetett az ablakpárkányra. A Törölköző gyengéden bebugyolálta. Sajnos az egész arcát is. Így Piccrepucc egy kis ideig nem kapott levegőt, s elájult. Álmodott. Azt álmodta, hogy a Főnök megint leszidja majd, mert ismét nem volt képes egy kisgyerek kiesett fogát elvinni és pénzt hagyni a párnája alatt. Bezzeg, mikor egy egész cápa fogsort vitt el, akkor senki sem dicsérte meg, sőt egész végig azt magyarázták neki, hogy az nem normális dolog. Pedig ő csak szorgalomból tette. Igaz, arról nem tudtak, hogy a cápa nem nagyon akarta odaadni a fogait...

Varga Anett

Barnulj egészségesen

A nyár közeledtével Te is egyre többször vagy kiteve a káros sugaraknak. Óvd meg bőrödöt, és sajátítsd el a helyes napozás technikáját!

Bőrtípusodtól függően lehet, hogy kevésbé, vagy az átlagosnál jobban kell figyelned a napozás árnyoldalára. A cél, hogy megtaláld a középút, s biztonságban élvezhesd a Nap jótékony hatásait.

A test természetes fényvédő mechanizmusa. Szervezetünk számtalan védelmi funkcióval rendelkezik. Ahogyan immunrendszerünk védi testünket a kórokozókkal szemben, úgy bőrünk is élvez bizonyos mértékű védelmet a napsugarakkal szemben. A napozás során bőrünk jobban izzad. Az izzadság ún. urokánsavat tartalmaz, mely a naptejekhez hasonlóan fényvédő hatású.

A szaruréteg megvastagodik, a bőr pigmentálódik, s a barnulással egy időben a bőr káros sugárzással szembeni ellenállása akár tízszeresére is növekedhet. Szervezetünk tehát gondoskodik bőrünk védelméről, ennek ellenére a hosszas napozás sokféle bőrproblémához vezethet. Ne téveszsen meg a látszat! Sokan úgy gondolják, hogy a víz, a felhős idő, és az árnyék megvéd a káros sugaraktól. Valójában egyik feltételezés sem igaz.

A felhőrétegen, a fák ágai között a napsugárzás több mint háromnegyede áthatol, így az árnyék, a felhős idő nem nyújt elegendő védelmet bőrünknek. A veszélyes UV sugarak ellen kizárólag a megfelelően alkalmazott napvédő termékek nyújtanak elégséges védelmet, azonban a termékek használata mellett is ügyelni kell a napozás időtartamára. Az UV sugarak káros hatása Az életünk során ért sugárzás összeadódik, szervezetünk nem felejt el a gyermekkorban történt leégést sem. A sugárzás által elszenvedett károsodás első tünetei általában felnőttkorban jelentkeznek. Súlyosabb esetben bőrrák is kialakulhat, enyhébb esetben a bőr előregedésének tüneteit fedezheted fel:

- Bőröd védelmi rendszere gyengül, így fogékonyabb az egyes bőrbetegségekre
 - A bőrön pigmentfoltok láthatók
 - Csökken a kollagén és elasztin mennyisége, a bőr megereszkedik
 - A bőrön (életkortól függetlenül) ráncok jelenhetnek meg
 - A bőr száraz, vízhiányos
- Védelem felnőtteknek

Fontos tudni, hogy a fényvédő termékek, a naptejek sem nyújtanak 100 százalékos védelmet. Nem azt a

célt szolgálják, hogy biztonságban napozhassunk, azért készültek, hogy amikor feltétlenül napra kell mennünk, segítse bőrünk saját védelmi rendszerét.

- Soha ne napozz délelőtt 11 és délután 3 óra között, ugyanis ekkor a legnagyobb a sugárzás.

- Minél világosabb a bőröd, annál érzékenyebb a sugárzásra, is nagyobb faktorú krémre lehet szükséged.

- Amennyiben bőröd érzékeny és könnyen leégysz, kerüld a hosszas napozást!

- Anyajegyeidet ragaszd le egy kisebb ragtapasszal, ugyanis ezek sokkal érzékenyebbek a sugárzásra.

A gyermekek védelme

3 év alatti gyermekeket ne engedjünk napra 11-16 óra között, hiszen ebben az időszakban a legnagyobb a napsugárzás. A meleg idő ellenére is fontos, hogy a bőrfelület nagy részét megvédjük a napsugárzástól. Egy szellős fehér pamutruhával, vékony kendővel, vagy nyári sapkával, megfelelő napszemüveggel megóvhatjuk gyermekünket a sugárzás nagy részétől. A ruha által nem védett testrészeket (karok, lábak, arc) mindig kenjük be megfelelő fényvédő krémmel. Fürdés után, illetve ha a kicsi sokat izzad, újra kenjük be a bőrét.

Géczi Nóra

Egy napon keresztül pattogott a labda...

Két korosztályban avattak győztest az első pünkösdi labdarúgótornán

Az elmúlt félév legnagyobb helyi sporteseményének adott otthont a püspökmolnári sportpálya, május 12-én, pünkösdhétfő napján. A Magyar Technikai és Tömegsportok Országos Szövetsége rendezésében került sor ugyanis arra a kispályás labdarúgótornára, amely nemcsak helyi, hanem megyei szinten is kiemelkedő jelentőségűnek számított. A küzdelmek két korosztályban zajlottak, az egyik kategóriában hazai győzelem született.

Már korán reggel nagy volt a mozgolódás a helyi futballpályán, a rendezők alaposan kitettek magukért: remekül előkészített pályák várták a csapatokat. Külön öröm, hogy a szervezőgárdába több mint ötven főt sikerült mozgósítani, őket sárga pólójukról és sapkájukról lehetett megismerni. Az esemény rangját jelzi, hogy a rendezvény vendége volt Kovács Ferenc, a Vas Megyei Közgyűlés elnöke, Hende Csaba, országgyűlési képviselő, Dr. Varga Zoltán, a Vas Megyei Sportigazgatóság elnöke, Fukszberger Imre, a Vasi Hegyhát Többcélú Kistérségi Társulás elnöke, valamint V. Németh Zsolt, Vasvár polgármestere is. A tornát megelőző napokban – ha kissé nehezen is – de összejött a csoportok kialakításához megfelelő létszám. A 35 év alatti korosztályban három csoportba osztották a gárdákat.

Az első csoport első két helyezettjének kiléte meglehetősen egyértelműen alakult, miután Nagyági Péter és Csapata valamint a Police Vasvár együttese is kapott gól nélkül hozta le a Gaál és Csapata és a Kuzen FC elleni mérkőzését. Egymás elleni találkozójukon viszont nem bírtak egymással (2-2), így a csoport első helyéről a csoportutolsó elleni mérkőzés döntött, amelyben a vasvári rendőrök bizonyultak jobbnak, riválisuk pedig másodikként jutott tovább.

A második kvartett küzdelmeit a SZSE Püspökmolnári Junior, helyi, nagypályás játékosokból álló együttese nyerte, miután a tizenkét csapatból egyedülként, százszázalékosan zárta a torna csoportkörét, maga mögé utasítva a szombathelyi, városi bajnokság első osztályában szereplő, rumi játékosokkal erősítő Casino Snapi gárdáját. A harmadik és negyedik helyen Rábahídvég és Rábatöttös végzett.

A harmadik csoportban szerepelt a torna egyik nagy esélyese, a vasvári

játékosokat és két helyi kiválóságot felvonultató Naca FC. Első meccsüket nagy szerencsével megnyerték ugyan a szombathelyi főiskolásokkal teletűzdelt és két molnárit is foglalkoztató Téma FC ellen, ám a csoportban „sötét lónak” számító Play Boys-szal nem bírtak, csak gólnélküli döntetlenre végeztek. A másik párharcban a kimondhatatlan nevű, lelkes helyi tizenévesekből álló Massachusetts gárdája vitatható körülmények között megverte az ezen a meccsen rendkívül indiszponáltan teljesítő Téma FC-t. Mivel a Play Boys-tól egy góllal kaptak, az utolsó meccsen győzniük kellett a Naca FC ellen, hogy továbblépjének, hiszen egy döntetlen már a Play Boys továbbjutását eredményezte volna, akik egy pontot elcsíptek még a küzdelemből kiszálló Témások ellen. A bravúr azonban nem jött össze, a Naca FC simán, 5-0 arányban legyőzte a szimpatikusan küzdő molnári fiatalokat. Az első kör után a küzdelmek két, hármas csoportban folytatódtak tovább. Az első trióba került a két vasvári gárda, amelynek meccséből, ha egy góllal is, de a Naca FC került ki győztesen (2-1). A Police aztán a Casino Snapi elleni meccsét is elbukta (0-2), utóbbiak Naca FC elleni veresége azt jelentette: a Casino a harmadik helyért, a Naca FC pedig az első helyért játszhat. A másik csoportban a „kert alatt” pontokat gyűjtögető Play Boys ikszelt (1-1) Nagyági Péterekkel, majd a hazai szurkolók nagy bánatára ellátta az SZSE Püspökmolnári Junior baját is (2-1). A molnáriak újabb veresége (0-4, Nagyágiék ellen) azt jelentette, nem lesznek ott az első négyben. A nap a harmadik helyért zajló mérkőzéssel és a döntővel zárult.

Előbbi mérkőzésen a Casino Snapi gárdája hamar egyértelműsítette, a Play Boysnak esélye sincs a bronzéremre, hiszen már a mérkőzés első tíz percében elhúztak két góllal, s bár jött a válasz is, a Casino Snapi újabb gólja 3-1-es győzelmet és bronzérmet jelentett. A másik pályán ekkor már a hosszabbítás percei zajlottak, hiszen a Naca FC és Nagyágiék döntő csatája (nem elírás, valódi csata folyt a pályán) a rendes játékidő húsz perce alatt sem hozott gólt. Mindkét csapat ordító ziccereket hagyott ki, más szemszögből tekintve a kapusok voltak nagy formában. A kétszer öt perces hosszabbítás első felidejében egy jobb oldali elfutás után György Tibor,

Nagyágiék, és a torna legeredményesebb játékosa döntötte el a kupa sorsát, a jó beadás után ő lötte a mindent eldöntő találatot. A győztes tehát Nagyági Péter és Csapata lett, második helyen végzett a Naca FC, míg a bronzérem a Casino Snapinak jutott.

A 35 év felettiek csatájában viszont nagy örömeinkre hazai győzelem született, miután a SZSE Öregfiúk kapott gól nélkül hozta le a három meccsből álló sorozatot. A második helyen a nagy rivális, Rábahídvég végzett, a harmadik helyen az Old Boys csapata három döntetlennel, míg negyedik az Alu Dé gárdája lett. A kispályás focival azonban nem ért véget a program, a nap rúgófalversennyel illetve tizenegyesrúgással zárult, előbbi vetélkedést Babos József, utóbbit Székely Bálint nyerte.

Végszónak pedig annyit: reméljük, ez a nap nem mered feledésbe, és jövőre is lesz Püspökmolnáriban Pünkösdi-Kupa!

Palkó Zsolt

Nagyági Péter és csapata

SZSE Püspökmolnári Öregfiúk

A PÜNKÖSD KUPA TÁMOGATÓI:

Vas Megyei Közgyűlés, Püspökmolnári Község Önkormányzata, Lasselsberger Kft., Provident Financial, Vasi Hegyhát Többcélú Kistérségi Társulás, Herényi Lajos, Vas Megyei Sportigazgatóság, Piri Ottó, Balikó Hintógyártó, Herbert Lankmaier, Ajkay Ajkai Frigyes, Mátyás Imre, Stan-Dent Fogászati Kft., Dr. Németh Pál ügyvéd, Tüzoltó Egyesület IDF Püspökmolnári, Polgárőrség Püspökmolnári

Együttal szeretnék köszönetet mondani az étkeztetésben részt vevőknek, elsősorban Tamás Györgynek, valamint külön köszönet jár a településen működő szervezetek tagjainak a nap során tanúsított közösséget erősítő helytállásukért!

Piri I. Tamás